

OMGEVINGSPERCEPTIE VAN DE BRUSSELAARS

De laatste sociaal-economische enquête (of "volkstelling", 2001) omvatte een reeks vragen over de beoordeling van de onmiddellijke omgeving van de woning (uitzicht van de gebouwen, netheid, luchtkwaliteit en geluidsvervuiling) en de uitrustingen van de buurt (voet- en fietspaden, aanwezigheid van groene ruimten en aanbod van openbaar vervoer, bijvoorbeeld). Een volkstelling dekt in principe de hele bevolking, wat meteen het verschil vormt met een klassieke enquête waarvoor een groep wordt geselecteerd. Aan de hand van de antwoorden van de volkstelling kan de mening van de gezinnen dus op fijne schaal worden geanalyseerd. Door de persoonlijke kenmerken van de respondenten, zoals leeftijd, geslacht, opleiding, ... te analyseren en te toetsen aan de antwoorden, kan bovendien worden nagegaan of en in hoeverre deze kenmerken de antwoorden beïnvloeden.

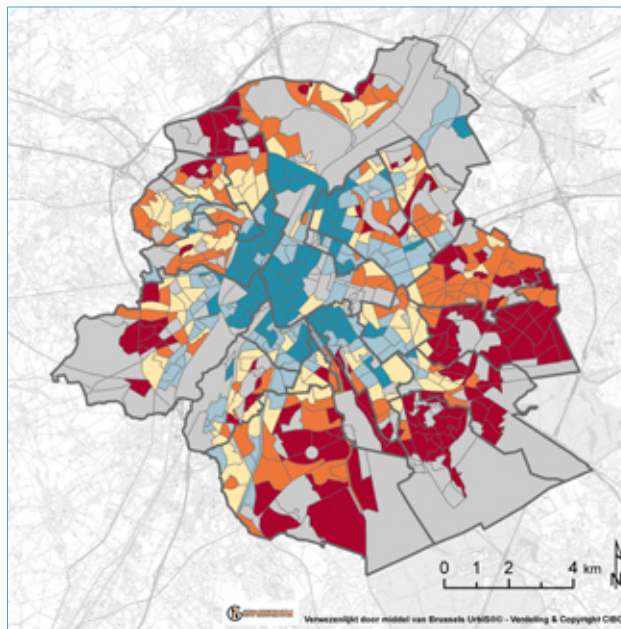
Uit de resultaten van de volkstelling blijkt dat in het algemeen, in vergelijkbare buurten, de samenstelling van de bevolking in termen van geslacht, leeftijd, herkomst of opleidingsniveau slechts een geringe impact heeft op de manier waarop de vragen over de beoordeling van de onmiddellijke omgeving en haar uitrustingen worden beantwoord. Als al invloeden worden ontwaard, hebben deze altijd een beperkte draagwijdte.

Dit wijst erop dat enquêtes, op voorwaarde dat ze onder een voldoende aantal respondenten worden gehouden, gegevens opleveren op fijne schaal die een betrouwbare afspiegeling vormen van het oordeel van de bewoners over verschillende aspecten van de omgeving op lokale schaal.

De ruimtelijke analyse van de antwoorden toont bovendien het verband tussen, enerzijds, de ruimtelijke verdeling van de beoordelingen van de onmiddellijke omgeving en de uitrustingen van een wijk en, anderzijds, de kenmerken van deze wijk op het vlak van stedenbouw en milieu. Zo vormt bijvoorbeeld de beoordeling van de groene ruimten een vrij trouwe vertaling van de reële ongelijkheid op het vlak van de toegankelijkheid ervan (zie fiche Toegankelijke groene ruimten).

Ruimtelijke verdeling van de beoordeling van de nabijheid van groenruimten

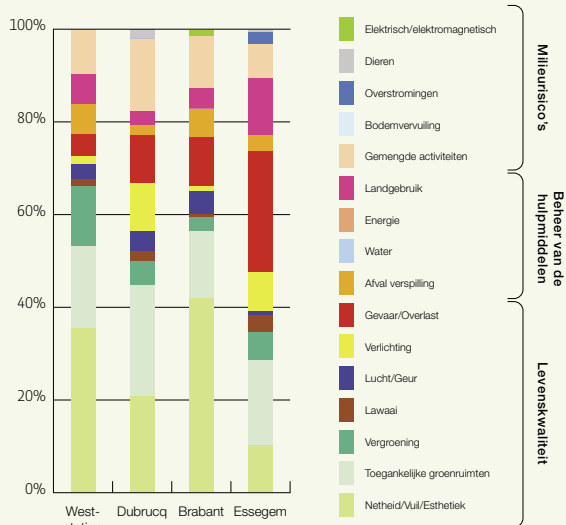
BRON : NIS, 2001, NAAR IGEAT-ULB EN INTERFACE DEMOGRAPHY-VUB, 2009

INFORMATIE VERKREGEN VIA DE "DIAGNOSEWANDELINGEN"

Classificatie per milieuthema van de vaststellingen tijdens de diagnosewandelings

BRON : BRUXELLES VILLE-RÉGION EN SANTÉ, 2009

Sinds 2003 begeleidt de vzw "Bruxelles Ville-Région en santé" lokale projecten die voortvloeien uit oproepen om initiatieven naar voor te schuiven. Een nieuwe methode werd uitgewerkt om de perceptie van de bewoners te objectiveren door zich te baseren op hun participatie, de zogenaamde "diagnosewandelings". Voor de projecten "Weststation", "Molenbeek-Dubrucq", "Brabant" en "Jette-Essegem" werden diagnosewandelings ondernomen om samen met de bewoners verbeteringen te identificeren die zij prioritair achtten. De diagnoses bestonden uit een bezoek aan de wijk in het gezelschap van bewoners die vrijwillig objectieve vaststellingen noteerden die vervolgens werden ingedeeld op basis van een matrix (materiaal versus gedrag en positief versus negatief).

In samenwerking met Leefmilieu Brussel werden deze diagnoses bijkomend gescreend om de milieuthema's te identificeren die als belangrijk en prioritair worden beschouwd in het dagelijkse leven van de Brusselaars.

De aspecten "levenskwaliiteit" (vooral netheid, toegankelijke recreeruumten, begroening en gevaren/hinder) springen eruit in alle diagnoses (bijna 75% van de vaststellingen). De bewoners zijn bijzonder gevoelig voor de aanwezigheid van groen ook al is die niet overal: bloemen hebben een onmiddellijke invloed op de perceptie van de wijk en de levenskwaliiteit, met name in de sterk verstedelijkte wijken van het centrum.